

RAZGRNITEV LOKACIJSKEGA NAČRTA

Za priključek na avtocesto na Brdu

Občinski izvršni svet je obravnaval osnutek lokacijskega načrta za povezovalno cesto-odsek priključek avtoceste Vič avtocestni priključek Brdo, ki ga je izdelal ljubljanski urbanistični zavod. Tako bo osnutek tega lokacijskega načrta javno razgrnjen v avli o občinske skupščine Trg MDB 7 ter v prostorih KS Vič, KS Brdo, KS Vrhovci in

KS Stane Sever in sicer od 1. februarja do 15. maja. V času javne razgrnitve lahko k osnutku podajo svoje pripombe in predloge občani in krajanji omenjenih krajevnih skupnosti ter drugi občani. V tem času pa mora krajevna skupnost o tem opraviti tudi javno obravnavo.

OBISKALI SMO KRAJEVNO SKUPNOST IG

Paleta delovnih nalog tudi v letu 1992

Sodeč po letu 1991, so se na Igu odločneje lotili svojih problemov.

Vse večji poudarek dajejo urejanju cest. Zdjaj ko je Ižanka vsaj kolikor toliko sanirana, so v ospredju krajevne ceste, ki povezujejo Igu s sosednjimi vasi in zaselki. KS Igu namreč skrbi kar za okoli 14 kilometrov cest (za sanacijo teh so že izdelani projekti). Tako so bila že lani, a se je v preteklem letu končana zemeljska dela pri rekonstrukciji ceste na Dobrovico, letos pa naj bi nanjo položili še asfalt, če bo cesta le prišla v komunalni plan. Podobno naj bi sanirali tudi cesto Igu-Druga, le da bo ta gotovo šele, ko bo zgrajena kanalizacija. Po načrtih bi morali cesto končati že lani, a se je vse skupaj zavleklo prav zavoljo kanalizacijskega omrežja. Za vzdrževanje vaških cest zdjaj skrbita dva delavca javnih del, letos pa bomo skušali dobiti tudi kvalificiranega vodovodarja.

Boljša je tudi javna razsvetljava (v letošnjem letu naj bi namestili svetlobna telesa še na preostala mesta, vključno z novim naseljem), problematični most čez Iščico v Mahu pa so obnovili.

Tudi s kmetijskimi sredstvi, saj so most še največ koristili kmetje. Ulice, oziroma ceste, ki prepređajo Igu, bodo kmalu dobile imena. Glavna cesta, ki pelje skozi sam Igu naj bi, če bo obveljalo, postala Vintgarska, ulice oziroma ceste v novem naselju pa bodo poimenovali po nekaterih barjanskih pticah.

Računalniško vodeni vodovod – zdjaj je na vrsti kanalizacija

Porabniki vodovoda na Igu posledje ne bodo mogli več nekontrolirano odpirati pip. Porabo vode zdjaj v glavnem odšteva jo števec, nad katerimi bedi računalnik. (KS ima lastni računalnik, s katerim hkrati pokriva tudi upravljanje s krajevnim pokopališčem.) S tem se je izboljšala tudi preskrba z vodo, tako da lani poleti ni bilo čutiti pomanjkanja. Matena in Iška Loka sta zdjaj priključeni na vodarno Brest. Če bo vse prav, se bo že letos pri Brezovi nogi na to vodarno priključil tudi izžanski vodovod, tako da bi postopoma zmanjševali preskrbo z vodo iz črpališča na Igu.

Še bolj potrebna v kraju je, kot pravijo predstavniki KS, kanalizacija. Problem zase je zlasti Draga, saj se iz tamkajšnjega Doma stekajo fekalije naravnost v potok Draščico. Tudi gospodinjstva v novem naselju na Igu so do zdjaj imela le greznice. Zdjaj je v gradnji glavni kanalizacijski vod, še letos pa naj bi bil končan tudi sekundarni. Gradnja (glavnega voda) financira Komunalna skupnost, kakih 15 odstotkov pa bo dala tudi KS. Vsa gradbena dela izvaja Hidrotehnik.

Čistoči na Igu nasploh dajejo čedalje večji pomen. V minulem letu so dobili še nekaj dodatnih zabojnikov, v sklopu javnih del pa naj bi še letos uredili tudi odvoz kosovnega materiala z divjih odlagališč, ki so se razbohotila še zlasti ob Ižanki in proti Iški Loki. V kraju so sestavili posebno ekološko komisijo, ki bo skušala postopoma evidentirati, nato pa tudi sanirati vse ekološke črne točke. Nasploh se Ižanci trudijo, da bi njihov kraj postal tudi turistično kar najbolj razgiban in privlačen.

Nova pošta in banka

Pošta, ki deluje na Igu je še vedno v vse prej kot primernih prostorih. Še letos bo KS skušala pridobiti zemljišče za gradnjo novega poštnega poslopja, ki naj bi ga drugo leto (1993) začela graditi PTT. S tem naj bi Ižanci dobili tudi 600 novih telefonskih priključkov. Če bo Igu postal občina, pa bodo, kot pravijo, potrebovali tudi lastno banko, saj zdjaj nimajo nobene daleč naokoli.

Letos naj bi nadaljevali tudi z gradnjo vaškega gasilskega doma, ki so ga zastavili lani in razširili vaško pokopališče, s tem, da naj bi svoj finančni delež prispevala tudi Iška vas. Del razširjenega pokopališča naj bi služil za žarne grobove, del pa za klasične.

Kot so nam povedali predstavniki KS Igu, so uspeli v preteklem letu dokončno zglati tudi odnose s cerkvijo (»to je bila vseskozi cokla razvoja«), za kar gre, kot pravijo, veliko zaslug tudi župniku Antonu Koširju. Zavedajo pa se tudi, da pri urejanju kraja ne bi šlo tudi brez pomoči občine, za kar se posebej zahvaljujejo gospodom Marnu, Dolinarju in Bradacu.

B. V.

Igu ima novo avtobusno postajo

Po večletnem čakanju, so Ižanci končno le dočkali novo avtobusno postajo. Hkrati kar z dvema novima postajališčema hišicama in lepo urejenim obratniščem, pa je zdjaj konec tudi prometne anarhije v središču kraja, saj poprej, kot pravijo, marsikdo sploh ni vedel, kje stoji avtobus.

Gradnjo nove postaje so zastavili že lani poleti, a se je vse skupaj nekoliko zavleklo zaradi vojne, tako da je bil objekt dograjen šele decembra. Gradbena dela je opravil ljubljanski SCT, gmotne stroške pa so v celoti pokrili krajanji sami s samoprispevkom (gradnja je stala okoli 1 milijon tolarjev). Svoj delež – 150.000 tolarjev – naj bi primaknila tudi mestna komunalna skupnost, ki pa jih zavoljo nelikvidnosti te organizacije je niso dobili.

Kot nam je povedal predsednik sveta KS Igu Bogdan Zupancič, nova avtobusna postaja na Igu še ni v celoti končana. Na postajališčem »otoku« naj bi dobile svoje mesto tudi brunarice s »fast food« postrežbo, trafiko, prodajalno sadja in celo cvetličarno. »Prav vse bo prilagojeno okolju. Vse to so stvari, ki jih človek potrebuje na postaji in ki jih tudi sicer na Igu ni. Nova trafika pri nas je nujno potrebna. Najemnine od brunaric pa bomo koristili za nemoteno delovanje krajevne skupnosti.«

Če bo vse prav, naj bi bila nova avtobusna postaja na Igu že kmalu tudi končna postaja mestnega avtobusa št. 19. Ta naj bi svojo progo potegnile vse do Iga.

BRANKO VRHOVEC

V soboto, 14. decembra so Vnanje Gorice predramile gasilske sirene in naznanile požar v neposredni bližini krčme »Pri sosedu« kot se je tisto popoldne imenovala vaška dvorana. Mladi gasilci so hitro omejili požar z brenčajo, odrasli kolegi pa uspešno pokončali rdečega petelina s sodobno tehniko in opremo ter jo podrobno predstavili prisotnim obiskovalcem. Gasilci so izpolnili želje mladih in jih večkrat, seveda ob uporabi svetlobnih in zvočnih naprav, popeljali okrog vasi. Ves ta hrup je privabil policaje, ki so ugotovili razmere na kraju samem in priskočili na pomoč gasilcem.

Med tem je iz butalske pekarnice zadisalo po svežih prestah, ki so bile objuljene mladim, toda glej ga šmenta – še vroče je zmaknil butalski Cefzelj (Tomaz Jesenovec) in z njimi hotel zbežati. Na vso srečo in veselje otrok v nepravo smer in v trenutku, ko so se policaji vračali s poti in mu nemudoma prekržali pot, ter rešili preste.

Po aretaciji Cefzelja nas je avtor zgodbe in istočasno povezovalce Veljko Žvipej povabil v »krčmo« Pri sosedu, ki je razknila pravo presenečenje. Stene so bile okrašene z unikatnimi umetninami naših umetnikov: interjzjami STANETA VRBANCICA, slikami na platnu in strešnikih ANE STANOVNIK, slikami na platnu, suhim cvetjem in lesenimi izdelki EMILJE ERBEŽNIK, oljnimi slikami IVANA JAPLJA, prti in prtiki JOVANKE FELDIN, čipkami ANE BERVAR IN ALOJZIJE KRAMARIČ (slednja je izdelke pokolonila Karitas-u). BLAŽ JAPELJ je predstavil lepo zbirko metuljev značilnih za barje. STANE ROTAR pa je poleg slik in zanimive stenske ure pripeljal tudi ličnega lesenega konjca, katerega so se razveselili najmlajši. Osnovnošolci so v sliki in besedi predstavili svoj kraj.

V kulturni krčmi so nas čakala nova presenečenja. Božo Kos je osvežil spomin na butalsko zgodbo in jo upodobil na tabli. Carovnik Milan, ki so pripravili ter usno opisali bogato razstavo, med drugim tudi žive živali. Skavti z vsemi svojimi pripomočki in dejavnostmi. Planinec in fotograf Zlatko Jaklin nam je predstavil vso opremo in lepe fotografije.

Poleg drugih dejavnosti so nam bile predstavljene tri duhovne skupnosti; Neokatehumenat je predstavila NANCI KERMAVNER, MODIC DARJA je predstavila dobrodelno delo in delo z mladimi, STANE VRBANCIC je predstavil Karitas in poudaril, da ne delujejo samo na področju medsebojne materialne ampak tudi na področju duhovne pomoči. Izrazil pa je potrebo po iskanju pomoči potrebnih. V kulturni vrvež so se vključile vzgojiteljice vrta in skupaj s skavti pripravile kar pet ustvarjalnih delavnic.

Medtem ko so otroci delavno in zabavno preživljali ta čas, smo se odrasli pogovarjali z uredniki mladinskih revij o koristni izrabi prostega časa in vplivu medijev na njihovo vzgojo. Našemu povabilu so se prijazno odzvali urednik Cicibana g. Božo Kos, urednica Pil-a g. Suzana Šoster, urednik Gee g. Srečo Zajc, ter njihov glavni urednik g. Matjaž Vizjak. Kljub boleznici urednica revije Otok in družina g. Biserka Meden, urednik Tim-a g. Božo Grabnar ter urednik Šahovske misli g. Leon Gostiša in Slovenskih brazd. Omeniti moramo, da so prav Slovenske brazde vzpodbudile akcijo oživljanja vasi. Povabilu sta se odzvala tudi urednika verskih revij Tretji dan g. Milan Knepe in Ognjišča g. Franc Bole (direktor slovenske Karitas). Zaradi zadržanosti se povabilu nista odzvala g. Bertoncej, urednik Mavrice, ter urednica prijubljene oddaje Klub Klobuk g. Meta Ornik, saj sta ob istem času snemala Božično oddajo. Uredniki so s svojimi bogatimi izkušnjami ocenili naš praznik in nam vlili pogum za nadaljnje delo. Zato smo jim posebej hvaležni, kot tudi za podarjen velik kup revij.

Vsem, ki so pomagali k uresničitvi vaškega praznika, gostom in obiskovalcem se v imenu organizatorjev KUD Rožmarin in SKZ LS najiskrenejše zahvaljujeva z željo, da se ponovno snidemo v Vnanjih Goricah.

Magdalena Pezdir
Drago Stanovnik

Četrti vaški praznik

Četrti Vaški praznik ima novo obliko in spominja na zdravljenje bolnega zoba. Časovno bo raztegnjen do pomladi, ko si bomo sadove naših skupnih prizadevanj ogledali iz zraka, saj balonarji objubljujejo tekmovalje na našem področju.

Zdravili bomo seveda medsebojne odnose in to na več načinov:

- s pripravami na 10. obletnico FS ROŽMARIN
 - s tečajji (klekljanje, ročne spretnosti in kuhanje so v polnem teku) ostali še sledijo!
 - z urejanjem področja kot zametkom turističnega društva
 - z ekološkimi akcijami v korist prostora vodnih virov in zraka
 - z medsebojno materialno pomočjo (Karitas)
 - s pomočjo ljudem v stiski
- Vse te oblike so že prevzeli odgovorni. Obvezne in prostovoljne skupnosti pa so obljubile pomoč in sodelovanje.

Stopimo torej skupaj, saj nas je premalo, da bi vsak vlekel na svoj konec!

DRAGO STANOVNIK

Zoprna bela golazen!

Stanujete v bloku in pridno pospravljate stanovanje, pa vas kljub vsemu nadlegujejo dobre bele stvarce, ki gomazijo okrog odtokov, radiatorjev ali pa celo po hladilniku? V trnovskih blokih so se pojavile tako rekoč množično faraonske mravlje. Po vsej Ljubljani jih je pravzaprav polno. Pa so se prvokrat pojavile pred sedmimi leti v Novih Jaršah.

Faraonske mravlje niso nevarne, vedo povedati sanitarni inšpektorji in delavci z Zavoda za socialno medicino in higieno. So pa zoprne, neprijetne in trdovratne. Človeku se jih vse rešiti le s pomočjo dezinfekcije. Če je v bloku, je treba poškopropiti vsa stanovanja. Golazen se sicer iz poškopropljenih stanovanj preselijo tja, kjer je »zrak čist«. In nadlegujejo naprej. Inšpektorji pravijo, da tudi ugrizejo. Nič hudega ni, je pa neprijetno.

Če tako drobnobelo golazen opažate doma, pa niti ne veste, kaj bi to bilo, je najbolje, če se oglasite na Zavodu za socialno medicino in higieno. Sami ali s pomočjo

hišnega sveta, skupnosti stanovalcev ali koga drugega, ki skrbi za vaše poslopje.

Pomoč gimnaziji Želimlje

Gimnaziji Želimlje (prej verska šola Želimlje) je viški izvršni svet odobril enkratno finančno pomoč v višini 20 tisoč tolarjev za kritje stroškov pri izvedbi izvenšolskih kulturnih dejavnosti, saj se šola pri izvedbi gimnazijskega programa srečuje s težavami. Preostala sredstva pa bodo prejeli še druge.

Popravek

V zapisu o posvetitvi kapelice v Šentjoštu, ki je bil objavljen v prejšnji številki »Naše komune«, je prišlo do neljubne napeke: kapelica ne nosi ime »kapelica Marijinega srca«, kot je bilo pomotoma zapisano, pač pa »kapelica srca Jezusovega«. Pesem »Soči« pa ni spesnil Kosovel, temveč Simon Gregorčič. Prizadetim se opravičujemo.

vorjeno. Cesto naj bi dokončno saniral, a jo je le začasno razširil, potem pa se je počasi nagnila.

»Problem zase je že sama južna obvoznica. Na tej je nastal prag, ki zdjaj onemogoča normalno odvodnjavanje. Zavoljo izlivov z obvoznice, ob večjih deževjih nastajajo pravcate poplave, kar se je pokazalo še zlasti na Lahovi poti, na Požaru in na Ižanki v kotu med obvoznico in Ižanko pod nadvozom. Zavoljo južne obvoznice je zdjaj delno zajezen potok Prošca. Ker pa je zajezen le deloma, se stekajo vanj vse mogoče fekalije in odpadke, kar lahko povzroči celo epidemijo. Če po obilnem novembrskem deževju ne bi nastopil mraz, bi se to morda že zgodilo. Isto nevarnost predstavljajo tudi črne gradnje, ki nimajo urejene kanalizacije.«

Barjani hočejo lastno šolo

Otroci, ki žive na območju Barja, se že kar lep čas vozijo v šolo na Galjevico. Rešitev očitno ni ravno najboljša, zato v kraju resno razmišljajo, da bi spet ustanovili lastno šolo. Ogrevajo se za štiritirazrednico, ki naj bi jo uredili v prostorih

Zadružni dom so Barjani zgradili z udarniškim delom

nekdanjega šolskega poslopja, s katerim zdjaj upravlja Kmetijska zadruga Ljubljana. Poslopje naj bi jim priskrbela nazaj občina.

Razen tega pa krajanji terjajo nazaj tudi (izpraznjen) zadružni dom, ki so ga zgradili sami z udarniškim delom.

Tudi s preskrbo z osnovnimi potrebščinami niso povsem zadovoljni. Mala Mercatorjeva trgovina je, kot pravijo, bolj slabo založena, razen tega pa imajo mnogi kupci, še zlasti iz Črne vasi, do nje daleč.

Radi bi tudi že enkrat za vselej napravili konec nesnagi, ki se nabira v njihovem kraju (»Ljubljanci, okoljanci in nekateri priseljenci mislijo, da je Barje odlagališče za odpadke«), radi bi dokončno rešili vprašanje telefonije (letos naj bi dobili prek 500 novih telefonskih priključkov), ni pa še jasno, kako oskrbeti vse stare ljudi, ki jih je v krajevni skupnosti čedalje več.

Razvoj kraja v mnogočem pogojuje komunalna ureditev. »Dokler ni urejena infrastruktura, se nič v kraju ne more normalno razvijati.« pravi predsednica sveta KS Barje Pavla Toni-Žvegljč.

BRANKO VRHOVEC